ΕΤΟΣ Γ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Φεβρουαρίου 1890 ΑΡΙΘ. 154

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης ἀριθ. 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργ καὶ Ἑστίας

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' β' καὶ γ'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.—Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς τῆς Κυριακῆς.—Λόγος ἐναρκτήριος. -- Αὐρηλία (ὑπὸ κ. Ἀθηνᾶς Σιγανοῦ). Ἐλισάβετ Σαπουντζάκη -- Αἱ Ἰταλίδες τῶν νεωτέρων χρόνων (ὑπὸ δος Ρόζας Δ. Ἰωαννίδου). -- Ποικίλα.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Σεμνὴ καὶ ἐπιβάλλουσα ἐτελέσθη ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης καὶ τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας ἡ ἐναρκτήριος τελετὴ τοῦ ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν Αὐτῶν προστασίαν «Σχολείου τῆς Κυριακῆς τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ» ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρνασσοῦ».

Ἡ αἴθουσα τοῦ Συλλόγου εἶχε πληρωθῆ ὑπὸ πάντων τῶν ἀντιπροσωπευόντων τὸν παρ' ἡμῖν φιλολογικὸν κόσμον, πρωτοστατοῦντος τοῦ γεραροῦ καὶ ἀκαμάτως ὑπὲρ παντὸς καλοῦ μοχθοῦντος κ. Ἀλεξάνδρου Ρ. Ῥαγκαβῆ.

Πλεῖσται ἐπίσης κυρίαι καὶ κύριοι ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, ὡς καὶ ὁ ἡγέτης τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Θεόδωρος Δηλιγιάννης ἐτίμησαν τὴν ἑορτὴν ταύτην τοῦ λαοῦ διὰ τῆς παρουσίας των.

Τὸν ἁγιασμὸν ἔψαλεν ὁ Σεβασμιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Νάξου, μετὰ τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἀρχιμανδρίτου κ. Σωφρονίου Παπαπαναγιώτου. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἁγιασμοῦ ἡ διευθύντρια τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» κ. Κ. Παρρὲν ἀνελθοῦσα ἐπὶ τοῦ βήματος ἐξέθηκε διὰ τοῦ παρατιθεμένου συντόμου ἐναρκτηρίου λόγου τὸν σκοπὸν καὶ τὸν προορισμὸν τῆς σχολῆς ταύτης. Τὴν κ. Παρρὲν διεδέχθη ἡ κ. Σοφία Σχλίεμανν, ποιησαμένη ἔναρξιν τοῦ μαθήματος τῆς πραγματογνωσίας, οὗτινος τὴν διδασκαλίαν ἀνέλαβεν.

Ἡ κ. Σοφία Σχλίεμανν μὲ ὕφος ἀφελὲς καὶ σεμνόν, μὲ γλυκύτητα καὶ μητρικὴν τρυφερότητα ἀνέπτυξε πρὸς τὰς μαθητρίας τὸν σκοπὸν τοῦ μαθήματός της, ἐξέθηκε δὲ ἐν ὀλίγοις καὶ τὰς ἰδιότητας διαφόρων ἀντικειμένων. Αἱ μαθήτριαι μετὰ συγκινήσεως ἠκροῶντο τῆς εὐγενοῦς κυρίας, ἥτις πρόθυμος ἔσπευσε νὰ παράσχῃ τὰ φῶτα καὶ τὴν πολυμάθειάν της ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ τῆς πατρίδος της. Τὴν κ. Σχλίεμανν διεδέχθη ἡ κ. Καλλιόπη Κεχαγιᾶ, ἡ ἀναλαβοῦσα τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, οὗτινος καὶ εἰσήγησιν ἐποιήσατο διὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὴν εὐφραδείας καὶ διδακτικῆς δεξιότητος.

Ἡ κ. Κεχαγιᾶ ἐκτενῶς ἀνέπτυξε πρὸς τὰς μαθητρίας τὴν σχέσιν, ἥτις ὑπάρχει μεταξὺ οἴκου, βασιλείας καὶ ἐκκλησίας, ἐξῆρε δὲ ἰδιαίτατα τὸ φιλάνθρωπον καὶ φιλόλαον τῆς βασιλίσσης ἡμῶν, ὡς καὶ τὸν περὶ ἀλληλεγγύης νόμον, τὸν διέποντα τὰ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου.

Εὐχάριστον θέαμα παρίστων αἱ ἄποροι μαθήτριαι, ἀνερχόμεναι εἰς ἑκατοντάδα ὅλην καὶ μετὰ θρησκευτικῆς σιγῆς ἀκροώμεναι τῆς διδασκαλίας. Ἡ βασίλισσα συγκεκινημένη μέχρι δακρύων ἐπανειλημμένως ἐξεδήλωσε τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν χαράν της διὰ τὴν ἐπιτευχθησομένην μόρφωσιν τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τὸ ἐκ τῆς μορφώσεως ταύτης προσγενησόμενον εἰς τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος κέρδος.

Θὰ ἔρχωμαι νὰ σᾶς ἀκούω συνεχῶς, ἔλεγεν ἡ σεπτὴ ἡμῶν Ἄνασσα πρὸς τὰς ἀναλαβούσας τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀπόρων ὁμοφύλων των κυρίας. Καὶ ηὐχαρίστει καὶ συνέχαιρε καὶ ἐνεθάρρυνε πάσας ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ νέου τούτου ὑψηλοῦ καὶ δυσχεροῦς καθήκοντος.

Τὴν τελετὴν ἐπεσφράγισαν δωρεαί τινες προσενεχθεῖσαι ὑπὲρ τῆς σχολῆς παρὰ τῶν κ. κ. Σοφίας Σχλιέμανν δρ. 100, Καλλιρρόης Παρρὲν δρ. 100, Ἀνδρομάχης Σχλιέμανν δρ. 50, Ἰσμήνης Βλάχου δρ. 25, Μιχαὴλ Κατσίμπαλη δρ. 100 καὶ

τοῦ αἰδεσιμωτάτου κ.Σωφρονίου Παπαπαναγιώτου ἀρχιμανδρίτου δρ. 50. Οἱ κ. κ. Βλάσιος Σκορδέλης, Ἰγνάτιος Μοσχάκης καὶ Ἰωάννης Μεσολωρᾶς προσήνεγκον ἀναγνωστικὰ καὶ θρησκευτικὰ βιβλία. Ἐντὸς δὲ τῆς ἑβδομάδος προσηνέχθησαν ὑπὲρ τῆς αὐτῆς σχολῆς παρὰ τῶν εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων κ. κ. Ἑλένης Νεγρη δρ. 100, Αἰκατερίνης Μάκρεθ δρ. 100, καὶ τῆς μικρᾶς χαριεστάτης θυγατρὸς αὐτῆς, τῆς τὸ εὐεργετικὸν τῆς μητρὸς καὶ μάμμης αὐτῆς παράδειγα ἀπομιμουμένης, Ἑλένης Μάκρεθ δρ. 25. Παρὰ τῆς ἀξιοτίμου δὲ διευθύνσεως τοῦ «Παιδικοῦ Περιοδικοῦ» προσηνέχθησαν 20 τόμοι τοῦ ἀξιολόγου τούτου συγγράμματος.

Ἡ αὐθόρμητος προθυμία των ἄνω κυριῶν καὶ κυρίων, ὅπως προσέλθωσιν ἀρωγοὶ τοῦ ἀρτισυστάτου σχολείου τούτου, ἡ γενικὴ καὶ ἐνθουσιώδης τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἐπιδοκιμασία, ἡ παρὰ τῆς δημοσιογραφίας ἔκθυμος καὶ εὐγενὴς ὑποστήριξις ἀποδεικνύουσι πόσον καλῶς κατενοήθη ὁ ὑψηλὸς αὐτοῦ σκοπός, καὶ προοιωνίζονται αἰσιωτάτην τὴν ἐν τῷ μέλλοντι πορείαν αὐτοῦ. Ὅτι δὲ τὸ σχολεῖον τοῦτο ἀναπληροῖ σπουδαιότατον κενὸν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, ὅτι ἐξυπηρετεῖ ἐπαισθητὴν ἀνάγκην τῆς οἰκογενείας τοῦ λαοῦ ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ ἐνθουσιώδους ζήλου καὶ τῆς συγκινητικωτάτης προθυμίας, μεθ' ἧς κόραι καὶ γυναῖκες πάσης ἡλικίας προσέρχονται εἰς ἐγγραφήν.

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἐνεγράφησαν ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν νέαι μαθήτριαι, πλὴν τῶν ἰσαρίθμων, αἵτινες εἶχον ἤδη ἐγγραφῆ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως.

Εἰς ἡμᾶς ἐν ἤδη ὑπολείπεται. Νὰ ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν σεπτὴν Ἄνασσαν, τὴν λατρευτὴν ἡγεμονίδα Σοφίαν, πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, πρὸς τὰς εὐγενεῖς κυρίας καὶ πρὸς τὴν δημοσιογραφίαν διὰ τὴν προθυμίαν, μεθ' ἧς ἐνεκολπώθησαν καὶ υἱοθέτησαν τὴν ἰδέαν ἡμῶν καὶ συνετέλεσαν μεθ' ἡμῶν εἰς εὐτυχῆ πραγματοποίησιν αὐτῆς.

Λόγος ἐναρκτήριος τῆς κ. Καλλιρρόης Παρρέν:

Ὅτε πρὸ τετραμήνου ὁ Ἑλληνισμὸς σύσσωμος ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον συνεταράττετο, ὅτε πυρετώδης παρὰ πάντων κατεβάλλετο ζῆλος πρὸς ἐνθερμοτέραν τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας δεξίωσιν καὶ ἐνθουσιωδῶς ἐπανηγυρίζοντο οἱ γάμοι τοῦ ἀγαπητοῦ τοῖς Ἕλλησι Διαδόχου, ἡμεῖς,ὡς γυναῖκες, ἠδυνατοῦμεν νὰ λάβωμεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν εὐγενῆ ἐκείνην καὶ ἐθνικὴν δρᾶσιν.

Ἀλλ' ἐὰν δὲν μᾶς ἐπιτρέπηται νὰ παρακολουθῶμεν τὰς τοιαύτας τελετὰς μετὰ σημαιῶν καὶ μουσικῶν ὀργάνων, νὰ ζητωκραυγάζωμεν καὶ λαμπαδηφορῶμεν εἰς ἔνδειξιν τῆς ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ χαρᾷ συμμετοχῆς μας, παρέχεται ὅμως ἡμῖν εὐκαιρία νὰ ἑορτάζωμεν τὰς ἐθνικὰς ταύτας διὰ τὸν βίον τῶν λαῶν ἡμέρας ἐν ἰδίῳ κύκλῳ ἐνεργείας, σιωπηλῶς καὶ ἀθορύβως.

Ἰδοὺ ἡ ἰδική μας πανήγυρις, τὸ ἰδικόν μας δῶρον, αἱ ἰδικαί μας διαδηλώσεις! Ἠθελήσαμεν νὰ συνδέσωμεν τὴν ἱστορίαν τῆς ἐπισήμου ἐκείνης ἡμέρας μὲ πρᾶξιν εὐγενῆ, ὀφειλομένην οὐχὶ εἰς τὰς γενναίας δωρεὰς ὁμογενῶν πολυταλάντων, ἀλλ' εἰς τὰς ἀποκλειστικὰς δυνάμεις Ἑλληνίδων γυναικῶν.

Ἡ προσοχὴ ἡμῶν ἐστράφη φυσικώτατα πρὸς τὰς ἐκ τοῦ φύλου ἡμῶν τὰ μάλιστα δοκιμαζομένας, τὰ μάλιστα δεομένας συντόνου μερίμνης καὶ ὑποστηρίξεως.

Αἱ κοραι αὗται τοῦ λαοῦ, αἱ ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτῶν ἡλικίας καλούμεναι νὰ παλαίσωσι τὸν τρομερὸν τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἀγῶνα, δὲν στεροῦνται μόνον τῶν θωπειῶν καὶ τρυφερῶν φροντίδων, δι' ὧν περιβάλλεται ἡ παιδικὴ ἡλικία τῶν προνομιούχων καὶ χαϊδευμένων τῆς τύχης ὁμοίων των! Στεροῦνται πάσης στοιχειώδους μορφώσεως, πάσης πνευματικῆς ἀναπτύξεως.

Καὶ ὅμως ἀπὸ τὰς γυναῖκας τοῦ λαοῦ, ὑπὸ τὰς ποικίλας αὐτῶν ἰδιότητας, τῆς μητρός, συζύγου, θυγατρὸς ἢ ἀδελφῆς, ἐξαρτᾶται ἡ ὑγιὴς μόρφωσις καὶ ἐκείνου, ὅστις διὰ τῶν ὅπλων καλεῖται ἐν ὥρᾳ κινδύνου νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν πατρίδα, καὶ ἐκείνου, ὅστις διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ἱδρῶτός του προώρισται νὰ συντελέσῃ εἰς ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου.

Αἱ κόραι αὗται αἱ ὑπὸ βαμβακίνην ἐσθῆτα διερχόμεναι καὶ τὰς καυστικὰς τοῦ θέρους ὥρας καὶ τὰς ψυχρὰς καὶ παγερὰς τοῦ χειμῶνος ἡμέρας, αἱ δι' ἑνὸς τεμαχίου ξηροῦ ἄρτου χορταίνουσαι συνεχῶς τὴν πεῖνάν των, αἱ μακρόθεν μόνον καὶ ὡς ἐν ὀνείρῳ διορῶσαι τὴν εὐτυχίαν, τὰς ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσεις τοῦ βίου, αἱ κατάδικοι αὗται τῆς βελόνης καὶ τῆς νυχθημέρου ἐργασίας, εἶναι ἐκεῖναι, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ θεμέλιον καὶ τὰς βάσεις τοῦ οἴκου τοῦ λαοῦ. Αὐτῶν τὴν μόρφωσιν, αὐτῶν τὸ ἠθικὸν σθένος, αὐτῶν τὴν πνευματικὴν ἐξέγερσιν, αὐτῶν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν προώρισται νὰ ἀναπτύξῃ τὸ σχολεῖον τοῦτο. Αὐτὰς θὰ μορφώσῃ ὡς Χριστιανὰς καὶ ὡς Ἑλληνίδας. Εἰς αὐτὰς θὰ διδάσκῃ τὴν πρὸς τὸν μέγαν καὶ παντοδύναμον Θεὸν πίστιν. Αὐτῶν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν θὰ ἰσχυροποιήσῃ, ὅπως, ἐκ τούτων ἀντλοῦσαι ἐλπίδα, θάρρος καὶ δύναμιν, ἀντεπεξέρχωνται ἡρωϊκῶς κατὰ τῶν φοβερῶν ἀγώνων τῆς ἐνδείας καὶ ἀθλιότητος, ἔνθα τόσαι πίπτουσι θύματα, τόσοι ἀριθμοῦνται οἱ τραυματίαι καὶ νεκροί. Πρὸ αὐτῶν διὰ στοιχειώδους μέν, ἀλλὰ πρακτικῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως διανοίγονται νέοι ὁρίζοντες,διασκεδάζοντες τὰ σκότη τῆς ἀμαθείας καὶ τῆς πλάνης.

Εἶναι βεβαίως εὐγενὴς πρᾶξις καὶ ἡ πρὸς τοὺς πένητας παρεχομένη ἀρωγή, καὶ ἡ πρὸς τοὺς νοσοῦντας περίθαλψις καὶ ἡ πρὸς τὸν ἄεργον ἐργασία, ἣν τόσα φιλάνθρωπα παρ'ἡμῖν γυναικεῖα σωματεῖα δαψιλῆ πρὸς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα προσφέρουσιν. Ἀλλ' ἐὰν ἡμεῖς δυνηθῶμεν νὰ ἐμπνεύσωμεν εἰς τὰς κόρας ταύτας πεποίθησιν πρὸς τὰς μεγάλας καὶ προαιωνίους ἀληθείας, ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ καταστήσωμεν αὐτὰς γυναῖκας συνετάς, εὐπειθεῖς εἰς τὸ καθῆκον, ἀγαπώσας τὴν ἀλήθειαν καὶ δυναμένας νὰ ἐξασφαλίσωσι καὶ τὴν ἰδίαν καὶ τὴν τῶν οἰκείων εὐτυχίαν, τὸ ἐκ τούτου καλὸν δὲν θὰ ὁμοιάζῃ πλέον λίθον, ὃν ρίπτει τις εἰς ἄβυσσον καὶ ὅστις μετὰ ἠχηρὸν θόρυβον καὶ ποιάν τινα κίνησιν ἐπακολουθεῖται ὑπὸ τῆς αἰωνίου ἀκινησίας, ἀλλὰ θὰ ἀποτελέσῃ ἰσχυρὰ καὶ ἀκλόνητα θεμέλια τῆς ἀναμορφώσεως γενεῶν ὅλων.

Ἡ θρησκεία λοιπόν, ἡ πρὸς τὸν Θεὸν πίστις καὶ ἀφοσίωσις θὰ ἀποτελέσῃ τὸν πυρῆνα τῆς ἀναμορφώσεως τῶν ὁμοφύλων τούτων ἡμῶν. Διότι μόνον ὁ Θεός, ὁ μέγας οὗτος πάντων πατήρ, ἐμπνέει θάρρος καὶ ἐγκαρτέρησιν εἰς ἐκείνους, οὓς

ἡ τύχη ἔταξεν ἐν ἥττονι τῶν λοιπῶν μοίρᾳ. Μόνον ἡ πρὸς αὐτὸν πίστις παρέχει ἐν ταῖς δυστυχεστάταις τοῦ βίου στιγμαῖς γλυκεῖαν παρηγορίαν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ βελτίονος μέλλοντος. Μόνον οὗτος διδάσκει τὴν περιφρόνησιν πρὸς τὰς γηΐνους προσωρινὰς καὶ ματαίας ἀπολαύσεις καὶ παρέχει τὴν δύναμιν τῆς ἀντὶ πάσης θυσίας ἐπιτελέσεως τοῦ καθήκοντος.

Πλὴν τοῦ ἱεροῦ μαθήματος διδαχθήσονται ὑπὸ τὸ αὐτὸ πάντοτε πρακτικὸν καὶ ἐποικοδομητικὸν πνεῦμα Ἀνάγνωσιν, Γραφήν, Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν βιογραφικῶς, Ἀριθμητικήν, Οἰκιακὴν Οἰκονομίαν καὶ Πραγματογνωσίαν.

Σχολεῖόν μας ἔσται ἡ αἴθουσα τῶν νυκτερινῶν μαθημάτων τῶν Ἀπόρων Παίδων, ἡ λίαν εὐμενῶς παραχωρηθεῖσα ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τούτου. Κεφάλαια ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ προστασία τῆς σεπτῆς καὶ φιλανθρώπου ἡμῶν Ἀνάσσης, τῆς γλυκείας θυγατρὸς αὐτῆς ἡγεμονίδος Σοφίας καὶ ὁ χριστιανικὸς καὶ πατριωτικὸς πόθος πασῶν ἡμῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν εὐγενῶν καὶ φιλανθρώπων Κυριῶν Ἀσπασίας Κυπαρίσση, Σοφίας Σχλιέμαννν, Καλλιόπης Κεχαγιᾶ, Θεοδώρας Λάμπρου, Καλλιόπης Κινδύνη καὶ Ἀσπασίας Σκορδέλη, αἵτινες μετὰ τόσης στοργῆς υἱοθέτησαν τὴν ἰδέαν ταύτην καὶ μετὰ τόσου εἰργάσθησαν ζήλου πρὸς πραγματοποίησιν αὐτῆς.

Ἀλλ' ὁ ἐνταῦθα κύκλος μας στενὸς εἶναι καὶ περιωρισμένος. Ἡ μόρφωσις καὶ ἀνάπτυξις τῆς κόρης τοῦ λαοῦ δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ ἀνὰ πᾶσαν τῆς ἑλληνικῆς γῆς γωνίαν, ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χωρίον τῆς ἐλευθέρας καὶ μὴ Ἑλλάδος. Συνασπισθῶμεν πᾶσαι αἱ ἀπανταχοῦ δυνάμεναι Ἑλληνίδες. Ἐπανορθώσωμεν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών μας, τὸ ἄδικον, ὅπερ τύχη σκληρὰ ἢ ἀνώτεραι ἀνεξερεύνητοι βουλαὶ φαίνονται ἐπιρρίψασαι κατὰ τῆς τάξεως ταύτης τῶν ἀπόρων ὁμοφύλων μας.

Ὅταν δὲ αὗται καταρτισθῶσιν ὑγιῶς; ὅταν κατανοήσωσι τίνα τὰ καθήκοντα αὐτῶν πρὸς τὸν Θεόν, πρὸς ἑαυτὰς καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, τότε τὰ τέκνα των δὲν θὰ θεωρῶσιν ἡρωϊσμὸν τὴν ἀνθρωποκτονίαν, ἀναψυχὴν καὶ ἀπόλαυσιν τὴν μέθην καὶ τὰς βλασφημίας κατὰ τῶν ἱερωτάτων καὶ ὁσιωτάτων τῆς θρησκείας ἡμῶν. Θὰ μορφώσωσιν αὐταὶ ὡς Χριστιαναὶ καὶ Ἑλληνίδες λαὸν σεβόμενον τὰς ἁγίας τοῦ Θεοῦ διατάξεις καὶ χύνοντα αἷμα μόνον πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἱερῶν καὶ ἀπαραγράπτων τῆς πατρίδος του δικαιωμάτων!

ΑΥΡΗΛΙΑ

Ἡ Αὐρηλία κατῴκει εἰς τὸν πέμπτον ὄροφον ὡραιοτάτης νεοκτίστου οἰκίας ἐν συνοικίᾳ κεντρικῇ καὶ πλουσίᾳ. Συμβαίνει συνεχῶς, ὥστε πτωχοὶ ἄνθρωποι νὰ ἐνοικιάζωσι τὰ προωρισμένα δι' ὑπηρέτας δωμάτια πλουσίων καὶ ὡραίων οἰκοδομῶν, ἀνερχόμενοι καὶ κατερχόμενοι διὰ τῆς εἰσόδου τῆς ὑπηρεσίας. Ἡ Αὐρηλία ἀνῆκεν εἰς τὴν τάξιν ταύτην, ἦτο δὲ εὐτυχὴς εὑροῦσα δωμάτιον ἐν τῇ πλουσίᾳ ἐκείνῃ συνοικίᾳ, ἔνθα ἔμενον αἱ πλεῖσται τῶν πελατίδων της.

Ἡ Αὐρηλία ἦτο ἐπιδιορθώτρια τριχάπτων,καὶ λίαν εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν θέσιν της. Ἐγνώριζε τόσας ἄλλας δυστυχεστέρας ἀπὸ αὐτήν! Αἱ πελατίδές της ἦσαν τακτικαὶ εἰς τὰς πληρωμάς των καὶ δίκαιαι εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐργασίας της, ὥστε κατώρθου νὰ ἐξοικονομῇ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον τὰς ἀπολύτους ἀνάγκας της, ἐνίοτε δὲ καὶ νὰ θέτῃ κατὰ μέρος μικρὰς οἰκονομίας, δι' ἐνδεχομένην ἀσθένειαν ἢ ἔλλειψιν ἐργασίας.

Ἀνῆκε τέλος εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων, αἵτινες ἀντὶ νυχθημέρου κόπους κερδίζουσι τροφήν, ἐνδυμασίαν καὶ ὕπνον ὑπὸ στέγην. Τί ἠδύνατο νὰ ἐλπίσῃ πλεῖστον τούτου; Ῥιφθεῖσα εἰς ἓν ἐκθετοτροφεῖον, βρέφος ἔτι, ἀγνοοῦσα παρὰ τίνος, ἐξῆλθε δεκαεξαέτις, ἵνα μάθῃ τὴν τέχνην τῆς τριχαπτοποιοῦ πλησίον καλῆς τινος τεχνίτιδος.Ἐκμαθοῦσα τὴν τέχνην ἡ Αὐρηλία ἀπεσύρθη καὶ ἀνέλαβεν ἐργασίας δι' ἴδιον λογαριασμόν. Ὑπῆρξε πολὺ τυχηρά, διότι ἡ ἐργασία δὲν ἔλειψέ ποτε, πρᾶγμα δύσκολον διὰ πόλιν, ἔνθα τόσαι ὑπάρχουσιν ἐργάτιδες. Ἦτο λοιπὸν κεχαριστημένη, καὶ δὲν ἐφαντάζετο, εἰκοσιπεντάετις ἤδη, ὅτι ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ ἄλλη εὐτυχία, πλὴν ἐκείνης, τοῦ νὰ μὴ εἶναί τις δυστυχής.

Ἡ πτωχή! ἦτο ἄσχημος, πολὺ ἄσχημος! Ἰσχνή, μὲ τὸ στῆθος βεβυθισμένον ἐντὸς τοῦ θώρακος, μὲ κόμην καστανοκόκκινον, μὲ ἐφηλίδας ἀπειραρίθμους, ἃς δὲν ἐδικαιολόγει ποσῶς ἡ χροιὰ ἐπιδερμίδος μελανοφαίου. Ὅτε ἦτον ἔτι μαθήτρια εἶχεν ἐννοήσει, ὅτι δι' αὐτὴν δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον ὅ,τι διὰ τὰς ἄλλας ὁμηλίκους της, αἵτινες ἀνὰ πᾶσαν Δευτέραν διηγοῦντο τὰς ἐκδρομάς των ἐν ταῖς ἐξοχαῖς μετὰ τῶν μνηστήρων ἢ καὶ ἐραστῶν των, τὰ περὶ τοῦ μέλλοντος σχέδιά των. Ἦτο ὡραῖον πρᾶγμα βεβαίως νὰ ἔχῃ τις μνηστῆρα, νὰ ἐλπίζῃ εὐτυχίαν, γάμον, οἰκογένειαν, ἀφοῦ οὐδέποτε ἐγνώρισε τοιαύτην, ἀλλ' ἦτο πολύ, πολὺ ἄσχημος, καὶ τὸ ἐγνώριζεν.

Ἐδοκίμασεν ἐν τούτοις ἅπαξ τοὐλάχιστον νὰ καλύψῃ τὸ ἄθλιον τῆς χροιᾶς της μὲ ὀλίγην ἀρωματισμένην ὀρυζόκονιν, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θὰ ἐφαίνετο ὀλιγώτερον ἄσχημος. Πλὴν φεῦ, ἐπὶ τῆς φαιᾶς, ἀνωμάλου καὶ σκληρᾶς ἐπιδερμίδος της ἡ ὀρυζόκονις προσεκολλᾶτο ἀτάκτως καὶ ἀκανονίστως, σχηματίζουσα κηλῖδας, αἵτινες ἐπηύξανον τῆς ἀσχημίαν της. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ μείνῃ ὡς τὴν ἔπλασσεν ἡ φύσις.Οὔτε ὡραία, οὔτε ἀξιαγάπητος. Ἐσυνείθιεν εἰς τὴν ἔντιμον ὀλιγάρκειάν της καὶ εἰς τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ νὰ ὀφείλῃ τὸ πᾶν εἰς ἑαυτὴν καὶ ἔπαυσεν ἐντελῶς σκεπτομένη περὶ οἵας δήποτε ἄλλης εὐτυχίας.

Ἐὰν ἐν τούτοις ἤθελεν, ἠδύνατο ἄριστα νὰ νυμφευθῇ. Ἠδύνατο ἴσως νὰ γείνῃ σύζυγος πτωχοῦ ὡς αὐτὴ τεχνίτου, ἀρκουμένου εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ ἐργατικότητά της. Ἀλλ' ὄχι, δὲν ἠθέλησεν. Ὀσάκις κατὰ τὰς σπανίας στιγμὰς τῆς ἀνέσεώς της ἔβλεπε διερχομένην γαμήλιον συνοδείαν, διενοεῖτο ὑψοῦσα τοὺς ὤμους, ὅτι τὸ ἐκ λεμονανθῶν διάδημα οὐδόλως συνεβιβάζετο μὲ τὸ τερρόχρουν πρόσωπόν της. Ἦτο πολὺ ἄσχημος διὰ τοιαύτην τελετήν. Ἦτο ἐν μιᾷ λέξει ὕπαρξις καλή, φιλήσυχος, γλυκεῖα, ὑποτασσομένη εἰς τὴν τύχην της, βαθμηδὸν δὲ καὶ κατ' ὀλίγον μετέβαινεν εἰς τὸ στάδιον τῆς γεροντοκόρης, ὄχι ὅμως καὶ τῆς μοχθηρᾶς γυναικός.

* * *

Μίαν ἡμέραν, ἐνῷ εἰργάζετο παρὰ τὸ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρόν της ἀφῃρημένη, ἀδιάφορος, καὶ ἔστρεψε τὸ βλέμμα πρὸς τὰ κάτω ζητοῦσα τὴν ἐπὶ τοῦ παραθύρου πεσοῦσαν βελόνην της, εἶδε νέον ἐστηριγμένον ἐπὶ τοῦ παραθύρου τῆς ἀπέναντι οἰκίας. Τῇ ἐφάνη ὅτι ὁ νέος ἐκεῖνος τὴν ἔβλεπεν. Ἀλλ' ἀπεσύρθη πάραυτα, ἔκλεισε τὸ παράθυρόν της, διαλογιζομένη ὅτι τὸ πρόσωπόν της δὲν ἦτο ἄξιον τοιούτων βλεμμάτων. Ἐδείπνησε λιτότατα, ὡς πάντοτε, μὲ μικρὸν τεμάχιον χοιρομηρίου

ἐπὶ τοῦ ἐρραγισμένου πινακίου της καὶ μετὰ τὴν νυκτερινὴν ἐργασίαν της κατεκλίθη.

Τὴν ἑσπέραν ἐκείνην δὲν ἀπεκοιμήθη ἀμέσως, ὡς ἄλλοτε συνέβαινεν. Τῇ ἐφαίνετο ὅτι ἐπανέβλεπε καθαρώτερον ἤδη τὸν κομψὸν ἐκεῖνον καὶ μελαγχροινὸν γείτονα, μὲ τοὺς λεπτοὺς μύστακάς του, μὲ τὸν σκοτεινὸν κυανοῦν ἐπενδύτην του, νέον βεβαίως πλούσιον, ὅστις τυχαίως εἶχε στρέψει τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ἄνω. Τῇ ἐφαίνετο ἐν τούτοις ὅτι ἠτένιζεν ἐκείνην ἀσκαρδαμυκτί, ἐθεώρησε δὲ τοῦτο τόσον παράδοξον, ὥστε ἤρχισε νὰ γελᾷ κρύπτουσα τὸ πρόσωπον εἰς τὸ προσκεφάλαιόν της. Ἀλλ' ὁ γέλως ἐκεῖνος μετεβλήθη ταχύστα εἰς μεγίστην ἐπιθυμίαν νὰ κλαύσῃ. Τί μοὶ συμβαίνει λοιπόν; διενοεῖτο. Ἔσφιγξε τοὺς ὀφθαλμοὺς μὲ ὅλην της τὴν δύναμιν καὶ τέλος ἀπεκοιμήθη.

Τὴν ἐπαύριον ἠγέρθη κατάκοπος περισσότερον ἐξηντλημένη ἢ ὅτε εἰργάζετο δύο ἢ τρεῖς ὥρας πέραν τοῦ μεσονυκτίου. Δὲν ἐσκέπτετο ἐν τούτοις ποσῶς τὸν νεανίαν τῆς προτεραίας, ἤθελε δὲ βεβαίως ἐκπλαγῆ μεγάλως, ἐὰν τὴν ἠρώτα τις διατί ἐκείνην τὴν ἡμέραν δὲν ἐκάθητο νὰ ἐργασθῇ παρὰ τὸ παράθυρον, κατὰ τὴν συνήθειάν της. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐξήταζε τὸ πρόσωπόν της εἰς τὸ μικρόν της κάτοπτρον, εὕρισκεν ἑαυτὴν φρικωδῶς ἄσχημον καὶ ἀνεστέναζε χωρὶς λόγον. Εἰργάσθη δὲ τόσῳ πυρετωδῶς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὥστε ὅτε τὸ ἑσπέρας μετέβη ἵνα κατακλιθῇ, ἐξεπλάγη διὰ τὴν ἐπιτελεσθεῖσαν ἐργασίαν. Ἐκοιμήθη ἐν τούτοις ἀξιόλογα, ἀπαλλαγεῖσα ἐντελῶς πάσης χιμαίρας.

Τὴν ἐπαύριον μετὰ τὸ πρόγευμα δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῇ πλέον. Ἤνοιξε τὸ παράθυρον, εἶδε καὶ πάλιν τὸν νεανίαν ἀτενίζοντα πρὸς αὐτὴν καὶ χαιρετῶντα μὲ ὕφος ἐρωτότροπον καὶ γλυκύ.

* * *

Πῶς! ἠγαπᾶτο λοιπὸν καὶ αὐτή! ἡ ὁποία ἐν τούτοις ἦτο τόσῳ ἄσχημος; Ἴσως δὲν διακρίνει μακρόθεν τὸ ἐλεεινόν μου δέρμα, διενοεῖτο. Καὶ ἐξήγαγεν ἐντελῶς τὴν κεφαλήν, ὅπως τὴν ἴδῃ ἐν ὅλῃ τῇ ἀσχημίᾳ της. Ἀλλ' ὁ νέος ἐξηκολούθει νὰ χαιρετᾷ, ἀπετόλμησε δὲ νὰ τῇ πέμψῃ διὰ τοῦ χωρίζοντος αὐτοὺς διαστήματος ἓν φίλημα.

Ἐρρίφθη εἰς τὸ βάθος τοῦ δωματίου της, συνταρασσομένη ὑπὸ συγκινήσεως, τέως ἀγνώστου αὐτῇ. Μήπως ὠνειρεύετο; Ὁ ὡραῖος ἐκεῖνος, ὁ πλούσιος, ὁ κομψὸς νεανίας, τὴν ἠξίου λοιπὸν συμπαθείας, τὴν ἠγάπα ἴσως! Καὶ ἠσθάνετο ὅτι ὅλον τὸ αἷμά της ἀνήρχετο εἰς τὴν κεφαλήν της, ὅτι αἱ παρειαί της ἐρλέγοντο. Τὸ μέχρι τοῦδε ἐν τῇ καρδίᾳ της καθεῦδον αἴσθημα τῆς τρυφερότητος, τῆς στοργῆς, τῆς ἀγάπης, τοῦ διαπυροτέρου πάθους διερρήγνυντο αὐτοστιγμεί, ἀπειλοῦσαι νὰ καταστήσωσι παράφρονα τὴν πτωχὴν κόρην. Μὴ δυναμένη δὲ νὰ κρατηθῇ ἤρχισε νὰ κλαίῃ, νὰ ὀλολύζῃ, κρύπτουσα τὸ πρόσωπον ἐντὸς τῶν χειρῶν της, ὑπὸ τὸ κράτος ἀγωνίας, ἥτις ὡμοίαζε πρὸς τὸν θάνατον, ἀλλὰ καὶ πρὸς νεκρανάστασιν ἐν παραδείσῳ. Οὐδαμῶς διῆλθε διὰ τοῦ νοῦ αὐτῆς ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ ὡραῖος ἐκεῖνος γείτων ἠδύνατο νὰ τὴν ἐμπαίζῃ, τὴν πτωχήν! Μὲ δάκρυα ἔτι ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἤρπασε τὸ κάτοπτρον, ἐξήτασεν ἐπιμελῶς ἑαυτὴν καὶ ἐν ἐκστάσει ἐπείθετο σχεδὸν ὅτι ἦτο ὡραία.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἡ ζωή της μετεβλήθη εἰς ἀληθῆ παράδεισον. Καθημένη παρὰ τὸ παράθυρόν της ἐπανέβλεπε καθ' ἑκάστην, τὴν αὐτὴν πάντοτε ὥραν, τὸν ὡραῖον νεανίαν, ὅστις τῇ ἐμειδία, τὴν ἠτένιζε μετὰ περιπαθοῦς στοργῆς. Ἠσθάνετο αὐτὴ ἡ πτωχή, ἡ ἰσχνή, ἡ τέως ἄσχημος—διότι ἤδη ἐθεώρει ἑαυτὴν εὐειδῆ—ὅτι ἠγαπᾶτο, ἐλατρεύετο ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἴσως γυναῖκα. Βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἤρξατο νὰ ὑπερηφανεύηται, νὰ γίνηται φιλάρεσκος. Μετά τινας ἑβδομάδας ἔμενεν ὄπισθεν τοῦ λευκοῦ βαμβακεροῦ παραπετάσματος τοῦ παραθύρου, προσποιουμένη τὴν ὑπερήφανον, τὴν ἰδιότροπον. Ὅτε ὅμως μίαν τῶν ἡμερῶν τὴν παρεκάλεσε νὰ τῷ ἐπιτρέψῃ νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ, ὑποδείξας αὐτῇ διὰ νεύματος ὅτι προετίθετο νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρά της, δὲν ἠδυνήθη νὰ τῷ ἀποποιηθῇ, ἀλλὰ διὰ βλέμματος, ἐν ᾧ ἀπεικονίζετο ὁλόκληρος ἡ καρδία της, τῷ εἶπεν «*ἐλθέ*!»

* * *

Τὸν ἀνέμενεν ὀρθή, συγκεκινημένη, στηριζομένη ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ μὴ δυναμένη νὰ συγκεντρώσῃ μίαν ἰδέαν, νὰ ἀρθρώσῃ μίαν λέξιν. Τὸν ἀνέμενεν ἀπὸ πολλῶν ἤδη στιγμῶν, αἵτινες τῇ ἐφαίνοντο αἰῶνες. Πῶς! ἀπῃτεῖτο λοιπὸν τόσος χρόνος, ἵνα κατέλθῃ τὴν ἰδικήν του κλίμακα καὶ φθάσῃ μέχρι τοῦ πέμπτου της πατώματος! Ἐξῆλθεν, ἔστη, ἤκουσεν. Ἡσυχία, οὐδεὶς θόρυβος, οὐδὲν βῆμα ἐδήλου ἄνθρωπον προσερχόμενον. Εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν της, ἔδραμεν εἰς τὸ παράθυρον, πλὴν ὁ νέος δὲν ἐφαίνετο ἐπὶ τοῦ ἰδικοῦ του. Ἵνα ἴδῃ μὴ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διέσχιζε τὴν ὁδὸν προέβαλεν ὁλόκληρον τὸν κορμὸν τοῦ σώματός της διὰ τοῦ παραθύρου, εἰς τρόπον ὥστε ἔβλεπε τὸν ἐξώστην τὸν ὑπὸ τὸ ἐκ ζίγκου ἐξώστεγον τοῦ τετάρτου πατώματος. Κραυγὴ ἀγωνίας ἐξῆλθε τοῦ στόματος τῆς ἀτυχοῦς. Εἰς τὸν ἐξώστην ἐκεῖνον ὁ νέος τῶν ὀνείρων της συνωμίλει μετὰ διαχύσεως πρὸς νέαν χαριεστάτην γυναῖκα.

Ἠπατᾶτο λοιπὸν ἐπὶ τόσον χρόνον! Πρὸς τὴν ὡραίαν λοιπὸν ἐκείνην κυρίαν ἀπηυθύνοντο τὰ θελκτικὰ ἐκεῖνα μειδιάματα, οἱ γλυκεῖς χαιρετισμοί; Καὶ ἐτόλμησε νὰ ὀνειρευθῇ καὶ αὐτὴ ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἀγαπηθῇ! Αὐτή, ἡ τόσον ἄσχημος; Ἠσθάνθη τὸ αἷμα συνωθούμενον ἀπὸ τῆς καρδίας πρὸς τὴν κεφαλήν της, καὶ ἐξηκολούθει νὰ κύπτῃ πρὸς τὰ κάτω, ζητοῦσα νὰ ἀναπνεύσῃ σχεδὸν τὸν ἀέρα, ὃν ἐκεῖνος ἀπέπνεεν, ὅτε οἱ πόδες της ἀφῆκαν τὸ ἔδαφος, ἡ κεφαλὴ παρέσυρε αὐτὴν πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ ἔπεσεν ἀπὸ τὸ ὕψος τῶν πέντε ὀροφῶν, ἐκπνεύσασα ὑπὸ τοὺς πόδας ἐκείνου, ὅστις νεκρὰν μόνον καὶ μετ' αἰσθήματος φρίκης καὶ οἴκτου ἠτένισε διὰ πρώτην καὶ τελευταίαν φορὰν τὸ ἄσχημον καὶ καθημαγμένον πρόσωπόν της!

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ)

Ἀθηνᾶ Σιγανοῦ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗ

Μίαν πρὸς μίαν ἀποσπᾷ ὁ θάνατος ἀπὸ τῶν θερμῶν κόλπων λατρευτῶν οἰκογενειῶν τὰς ὀλίγας ἐναπομεινάσας γνησίας Ἑλληνίδας δεσποίνας, τὰ τελευταῖα λείψανα γενεᾶς ἐνδόξου, τιμησάσης καὶ πατρίδα καὶ ἀνθρωπότητα.

Ἡ Ἐλισάβετ Σαπουντζάκη ἀνῆκεν εἰς τὴν εὐγενῆ ταύτην χορείαν. Ἦτο γυνὴ τὰ πάντα ὀφείλουσα εἰς τὴν ἀγαθὴν καρδίαν της, οὐδὲν δὲ εἰς τὴν τέχνην τῆς ἐπιτετηδευμένης, καὶ ἐπιπλάστου μορφώσεως, τῆς κατὰ συνθήκας καὶ ὑπὸ ὡρισμένους

τοῦ συρμοῦ κανόνας ρυθμιζούσης τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς διαθέσεις.

Ὑπῆρξεν ἀγαθὴ μήτηρ καὶ ἐνάρετος σύζυγος ἐν τῇ ὑψίστῃ καὶ εὐγενεστάτῃ τῆς λέξεως σημασίᾳ. Τὸ ἐν τῇ ψυχῇ αὐτῆς μητρικὸν φίλτρον διαφαίνεται ὡς ἐν διαυγεῖ κατόπτρῳ ἐν τῇ ἠθικῇ τῶν τέκνων αὐτῆς μορφώσει. Αὕτη διέπλασε τὸ ἦθος, τὸ φρόνημα καὶ τὴν καρδίαν υἱῶν ἀγαπωμένων καὶ τιμωμένων παρὰ πάντων. Εἰς τὰς ἐξόχους αὐτῆς ἀρετάς, εἰς τὴν συνετὴν αὐτῆς μητρικὴν μέριμναν ἡ πατρὶς ὀφείλει τὸν ἐπίλεκτον αὐτῆς στρατιώτην Κωνσταντῖνον Σαπουντζάκην, εἰς τὴν πολυμάθειαν καὶ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τοῦ ὁποίου ἐνεπιστεύθη τὴν στρατιωτικὴν μόρφωσιν τοῦ Διαδόχου τοῦ θρόνου.

Ἡ πρὸς τὸν σύζυγον ἀφοσίωσις ἀναμετρεῖται ἐκ τοῦ τεσσαρακονταετοῦς εἰρηνικοῦ βίου, καθ' ὃν αὕτη ἐνέπνεεν, ἐνεθάρρυνεν, ὑπεστήριζεν, ἀνεκούριζε καὶ παρηγόρει τὸν ἐν τῇ στρατιωτικῇ καὶ κοινωνικῇ παλαίστρᾳ ἀγωνιζόμενον προσφιλῆ τῆς καρδίας της σύντροφον.

Κατώρθωσε νὰ διανύσῃ τὸν βίον της, ἐν τῇ ὀσημέραι ἀσφυκτικῇ καὶ μεμολυσμένῃ ἀτμοσφαίρᾳ μας, ἁγνόν, εὐγενῆ, ἁπλοϊκόν, ἀναζωογονοῦσα ἑκάστοτε τὰ χριστιανικὰ καὶ πατριωτικὰ αἰσθήματά της εἰς τὰ γλυκέα νάματα τῶν πατροπαραδότων ἀρετῶν, ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν χριστιανικῆς πίστεως καὶ εὐσεβείας.

Ἐν τῷ εὐγενεῖ καὶ πατριαρχικῷ οἴκῳ της, περιεστοιχισμένη ὑπὸ συζύγου καὶ τέκνων ἀφωσιωμένων αὐτῇ, μακρὰν τοῦ ψεύδους, τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ὑποκρισίας, φοβουμένη τὸν Θεόν, ὑμνοῦσα καὶ δοξάζουσα τοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις του, πανηγυρίζουσα μόνον τὰς ἁγίας ἐκείνου ἑορτὰς καὶ τὰς ἐθνικὰς διὰ τὸν βίον τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἡμέρας, γνωρίζουσα μόνον τὴν ἡδονὴν τῆς τοῦ καθήκοντος ἐπιτελέσεως ἡ Ἐλισάβετ Σαπουντζάκη δικαίως προσείλκυε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν πάντων.

Ἐγεννήθη ἐν Ναυπλίῳ τὸ ἔτος 1816, ὑπὸ γονέων ἀνηκόντων εἰς διαπρεπῆ τῆς Λακεδαίμονος οἰκογένειαν. Οἱ πρόγονοί της δὲν ἔφερον τίτλους, ἀλλ' οὔτε διεξεδίκουν ἀριστεῖα. Ἐν μόνον ἐγνώριζον. Νὰ προσφέρωσι τὴν ζωήν των ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος, καὶ νὰ θυσιάζωσι τὸν ἱδρῶτι καὶ αἵματι ἀποκτηθέντα πλοῦτόν των εἰς ὑπεράσπισιν καὶ ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς. Ὁ πάππος της Σπήλιος Ἀντωνόπουλος ἐξηγέρθη κατὰ τῶν Τούρκων τὸ 1769 καὶ συλληφθεὶς μαρτυρικὸν ὑπέστη θάνατον. Ὁ πατήρ της ὕψωσεν ἐκ τῶν πρώτων τὴν σημαίαν κατὰ τὸ 1821, ἰδίαις δὲ δαπάναις ἐπεχείρησε τὴν πρώτην ἐν Κορίνθῳ πολιορκίαν.

Ἐγγονὴ καὶ θυγάτηρ τοιούτων ἀνδρῶν ἡ Ἐλισάβετ Σαπουντζάκη ἔφερεν ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς ὡς ἱερὰν παρακαταθήκην, ὡς πολύτιμον κληρονομίαν τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Θεὸν πίστιν καὶ τὴν αὐταπάρνησιν, τὴν ἔξοχον ταύτην τῶν μεγάλων καρδιῶν ἀρετήν.

Συνδέσασα τὴν τύχην της μετὰ διαπρεποῦς τέκνου τῆς ἡρωϊκῆς Κρήτης, τοῦ τότε λοχαγοῦ, νῦν δὲ στρατηγοῦ κ. Βασιλείου Σαπουντζάκη, δὲν ἠρκέσθη εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾷ μόνον τὸν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα της διὰ τῆς ἐγωϊστικῆς ἐκείνης στοργῆς τῆς χαρακτηριζούσης τὰς πλείστας τῶν μητέρων.

Ἡ σύζυγος καὶ ἡ μήτηρ ἐγνώριζε νὰ παραχωρῇ τὴν θέσιν της εἰς τὴν πολίτιδα. Ὅτε ἡ ἐν Κρήτῃ ἐπανάστασις τοῦ 1866 συνετάραξε τὰ ἀπανταχοῦ τέκνα τῆς πολυπαθοῦς τῆς Μεσογείου κόρης, ὅτε ὁ εὐγενὴς σύζυγος αὐτῆς ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ, ὅπως μετάσχῃ τοῦ ἱεροῦ τῶν ἀδελφῶν του ἀγῶνος, ἡ Ἑλληνὶς πατριῶτις ἐστρατολόγει καὶ περιέθαλπε τοὺς ἄνδρας, οἵτινες ἤθελον τεθῆ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν του.

Ἀποχωριζομένη τότε συζύγου καὶ υἱοῦ — τοῦ νῦν ὑπασπιστοῦ τοῦ Διαδόχου κ. Κωνσταντίνου Σαπουντζάκη—οὔτε πρὸς στιγμὴν ἀπεδειλίασεν ἢ ἀπώλεσε τὸ θάρρος. Καρτερική, μεγαλόψυχος, ἀνατιθεμένη ὡς πάντοτε εἰς τὸν Θεὸν τὰς ἐλπίδας της, ἀνέμενε τὴν ἔκβασιν τοῦ ἀτύχοῦς ἐκείνου πολέμου, μόνην παραμυθίαν εὑρίσκουσα εἰς τὴν προσευχὴν καὶ εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν τότε ἐν Ἀθήναις παρεπιδημούντων προστύγων. Διὰ πάντας εἶχεν ἓν μειδίαμα, μίαν γλυκεῖαν καὶ παρήγορον λέξιν, καὶ ὅτε ἔτι ἡ ἰδική της καρδία ὑπὸ ἰδίων κατεσπαράσσετο πόνων.

Οἱ Κρῆτες τῇ προσήνεγκον στέφανον, οἱ Κρῆτες ὁπλαρχηγοὶ ἔφερον τὸ λείψανόν της εἰς τὴν τελευταίαν αὐτοῦ κατοικίαν, διότι ἀμέριστον ἡ ἀγαθὴ καρδία της εἶχε προσελκύσει τὴν ἀγάπην, τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν πάντων τῶν συμπολιτῶν τοῦ τιμῶντος τὴν μεγάλην πατρίδα των γηραιοῦ στρατηγοῦ συζύγου της.

ΑΙ ΙΤΑΛΙΔΕΣ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΧΡΟΝΩΝ

Περίεργα λείψανα χρόνων παρελθόντων θὰ ἀνεκαλύπτοντο παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἤθελον διερευνήσει τὰ μυστήρια τῶν νεωτέρων κοινωνιῶν καὶ ἐθνῶν. Πολλοὶ ἐγκληματίαι, λέγουσιν οἱ ἐγκληματολόγοι συγγραφεῖς, ἔχοντες μακρὰ καὶ εὐκίνητα ὦτα, καὶ τὴν σχηματιζομένην γωνίαν, ἀπὸ τοῦ ὠτὸς μέχρι τῆς σιαγόνος, ἀμβλεῖαν, εἰσὶ τρόπον τινὰ δείγματα ἐπιζήσαντα τῆς τοῦ παλαιοῦ κόσμου βαρβαρότητος, ἅτινα διέμειναν στάσιμα ἐν τῷ μέσῳ τῆς γενικῆς προόδου. Οἱ αὐτοὶ ἐπιστήμονες, ἐὰν ἐξήταζον ἔθνη ἀντὶ ἀτόμων, καὶ παρετήρουν τὴν στασιμότητα τῆς ἠθικῆς ἀναπτύξεως τῆς Ἰταλίδος γυναικός, συγκρίνοντες τὴν ταπεινὴν κατάστασιν τῆς διανοητικῆς αὐτῆς ζωῆς πρὸς τὴν ἔξοχον τῆς Ἀγγλίδος ἀδελφῆς της, ἤθελον κλίνει νὰ πιστεύσωσιν ὅ,τι ἡμεῖς ἐνταῦθα μέλλομεν νὰ πραγματευθῶμεν περὶ ἐναπομείναντος λειψάνου χρόνων παλαιῶν. Εἰς τὴν ἐλευθέριον Ἀγγλίδα τῆς μεταίας τάξεως ὁ βίος τῆς Ἰταλίδος ἀδελφῆς της ἤθελε φανῆ ὡς ὄνειρον κακὸν καὶ ὀξύμωρον.

Δύναται νεᾶνις, εἰθισμένη νὰ ἐξέρχηται ὁπόταν θέλῃ καὶ ὅπου αὐτὴ θέλει, νὰ συγκριθῇ πρὸς ἐκείνην, ἥτις δὲν διαβαίνει εἰμὴ τὸ κατώφλιον τῆς θύρας της καλῶς φυλαττομένη ὑπὸ ἀγρύπνου μητρός, ἵνα ἁπλῶς ἐπιδείξῃ τὸν καλλωπισμόν της ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἢ παρά τινι φιλικῇ οἰκίᾳ;

Εἶναι τῳόντι δυνατὸν Ἀγγλὶς ἐλευθερόφρων νὰ ζήσῃ, ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ἐν κοινωνίᾳ, ἐν ᾗ δύο ἢ τρεῖς ἐπισκέψεις νεανίου εἰς οἰκίαν, ὅπου ὑπάρχουσι κόραι ἄγαμοι, ἠθικῶς ἀναγκάζουσιν αὐτὸν νὰ ζητήσῃ τὴν χεῖρα μιᾶς ἐξ αὐτῶν εἰς γάμον; Ἐν ᾗ εἶναι βεβαιότατον, ὅτι ἡλικιωμέναι κυρίαι δὲν ἐμαθόν ποτε νὰ γράφωσι, καὶ ἄλλαι μεσήλικες ἐλησμόνησαν τὴν γραφήν, διότι ἀφ' ἧς ἐξῆλθον τοῦ σχολείου οὐδέποτε ἔλαβον γραφίδα ἀνὰ χεῖρας; Καὶ ὅμως τοιαύτη εἶναι σήμερον ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων παρὰ ταῖς μεσαίαις τάξεσι τῆς Ἰταλίας.

Ἐξεταζουσαι τα κατὰ τὰς Ἰταλίδας τῶν νεωτέρων χρόνων ὀφείλομεν να ἔχωμεν κατὰ νοῦν, ὅτι ἐξεταζομεν γυναῖκα μορφωθεισαν ὑπὸ ἀνδρὸς εἰς τρόπον ἀκατανόητον ἐν χώραις μὴ καθολικαῖς, καὶ μὴ εννοούσαις τοὺς σκοποὺς τῆς συστάσεως τοῦ θεσμοῦ τῆς κληρικῆς ἀγαμίας. Ὁ χαρακτὴρ τῆς Ἰταλίδος κόρης σχηματίζεται οὐχὶ ὑπὸ τῆς μητρός, ἀλλ' ὑπ' ἀνδρός, καὶ τούτου ξένου — τοῦ πνευματικοῦ — ἐνεργοῦντος εἴτε πλαγίως δια τῆς μητρός, εἴτε αμέσως δια τοῦ ἐξομολογητηρίου. Διὰ μέσου κιγκλίδος, ἐν τῷ σκότει τῆς ἐκκλησίας, νεᾶνις ἀθῴα καὶ λίαν εὐσυνειδητος ἐξαιτεῖται παραμυθίαν διὰ μικρόν τι ἁμάρτημα, ὅπερ ἐπιβαρύνει τὸν νοῦν αὐτῆς, ἀντὶ νὰ πράττῃ τοῦτο εἰς τὴν ὑγιεινὴν ἠρεμίαν τῆς οἰκίας της, ἔνθα μήτηρ συνετὴ δύναται νὰ τὴν κρίνῃ ἀναλόγως τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς φύσεως της. Ἐν τῷ ἐξομολογητηρίῳ τὰ παντα μεγεθύνονται καθ' ὑπερβολὴν Ὁ πνευματικὸς δύναται νὰ ὑποτάξῃ τὰς ἀγαθὰς ταύτας φύσεις ἐντελῶς εἰς τὴν ἐξουσίαν του.

Οὗτος τὰς μορφόνει κατὰ τὴν θέλησίν του, καὶ συχνάκις, ἐγκλείων αὐτὰς ἐν μονῇς, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας τὰ ἐξοχώτατα γυναικεῖα πνεύματα, ἄτινα, ἐὰν ἀφίνοντο ἐλεύθερα, ἤθελον τὰ μέγιστα συντελέσει πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των ἀπὸ τῆς παρούσης κοινωνικῆς ἐξαχρειώσεως αὐτῆς. Ἅπαξ ἐγκλεισθεῖσαι ἐν μοναστηρίῳ, ἐξακολουθοῦσι νὰ μορφῶνται ὑπὸ τῶν ἱερεων, μὴ ὑπαρχουσῶν ἐξομολογητριῶν. Δοῦλαι τῶν πνευματικῶν αὐτῶν διευθυντῶν, ἐντελῶς ποτιζόμεναι μὲ τὴν πεπαλαιωμένην καὶ περιωρισμένην ἐλεεινὴν φιλολογίαν, αἱ ἀδελφαὶ αὗται ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν γυναικῶν τῆς Ἰταλίας.

Τὰ σχολεῖα τῶν ἀδελφῶν εἶναι πλουσιώτατα. Ἀντὶ δὲ εὐτελῶν διδάκτρων παρέχουσιν εἰς τὰς νεάνιδας ἀνατροφὴν ἀποβλέπουσαν εἰς το νὰ καταθλίβῃ καὶ πιέζῃ τὸν κύκλον τῆς ἐνεργείας καὶ ὑγιοῦς αὐτῶν ἀναπτύξεως. Πείθουσι τὰς γυναῖκας ὅτι εἶναι πτωχὰ καὶ ἀσθενῆ ὄντα. Οὐδέποτε διδάσκουσιν αὐταῖς τὸ σέβεσθαι ἑαυτάς, ὡς συμβαινει παρὰ ταῖς Ἀμερικανίσι καὶ Ἀγγλίσιν, ἃς τόσον θαυμάζουσιν οἱ Ἰταλοί. Γινώσκει ὅτι ὁ ἀνὴρ δὲν τὴν σέβεται αὐστηρῶς ἐπιτηρῶν καὶ ἐκείνην ἔτι, ἣν ἐξέλεξεν ὡς σύζυγόν του. Διδάσκεται ὅτι ὁ μόνος τρόπος τοῦ ἀρέσκειν συνίσταται εἰς τὸ νὰ δεικνύῃ τὰς φυσικὰς αὐτῆς κλίσεις πρὸς πᾶν ἐπιδεικτικὸν πλεονέκτημα. Ζῇ ἐν ἀτμοσφαίρᾳ πλάνης, τὰ πάντα δ' ἀποβίδονται εἰς τὴν ἀσθενῆ φύσιν της. Ὁ πνευματικός της λαμβάνει ὑπ' εὐθύνην του πᾶν ἁμάρτημά της παρὰ τούτου δὲ δύναται ἐν παντὶ χρόνῳ νὰ λάβῃ συγχώρησιν. Δὲν εἶναι λοιπὸν παράδοξον, ἐὰν, μετὰ τοιαύτην ἀνατροφὴν καὶ τοιοῦτον βίον, ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης ἀτμοσφαίρας, ἡ Ἰταλὶς δὲν ἔχῃ τὴν ὑψηλὴν ἰδέαν τῆς ἀξιοπρεπείας της, ἥτις εἶναι τὸ κάλλιστον στήριγμα καὶ ἡ σωτήριος ἀσπὶς κατὰ πᾶσαν δυσχερὴ τοῦ γυναικείου βίου περίστασιν.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ). Ῥόζα Δ. Ἰωαννίδου.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἐκπαιδευτήριον δημοσιογράφων γυναικῶν. Αἱ ἀδελφαὶ Αἰμυλία καὶ Γεωργίνα Χίλλ, δημοσιογράφοι ἐν Λονδίνῳ, ἵδρυσαν εἰδικὴν σχολὴν πρὸς μόρφωσιν γυναικῶν δημοσιογράφων, ἤτοι συντακτῶν, ἀγγελιοφόρων, στενογράφων καὶ διορθωτῶν. Ἡ Ἐφημερὶς τῶν Ἀδελφῶν Χίλλ συντάσσεται καὶ ἐκδίδεται εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο, τὸ πρῶτον ἱδρυόμενον ἐν Εὐρώπῃ.

Νέον γυναικεῖον Πανεπιστήμιον ἱδρύεται ἐν Οὐόρσεστερ. Τὰ πρὸς ἵδρυσιν αὐτοῦ καταβληθέντα ἤδη ποσὰ ἀνέρχοντκι εἰς 3,000,000. Ὁ δῆμος προσήνεγκεν ἀπέραντον γῆπεδον, ἡ δὲ πόλις ἐν ἐκατομμύριον ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου τούτου.

Ὁ ἀριθμὸς 13. Παράδοξος καὶ ἰδιόρρυθμος Σύλλογος κυριῶν ἱδρύθη κατ' αὐτὰς ἐν Λονδίνῳ. Ἵνα καταρρίψῃ τὰς ἐπικρατησάσας προλήψεις καὶ ἀποδείξῃ τὸ σαθρὸν καὶ ἐσφαλμένον τῶν βάσεων αὐτῶν, ἐσχημάτισε συμβούλιον ὑπὸ 13 μελῶν. Τὸ συμβούλιον τοῦτο θὰ συνεδριάζῃ τὴν 13 παντὸς μηνός, θὰ δίδῃ γεύματα εἰς μικρὰς τραπέζας, περιλαμβανούσας μόνον 13 ἄτομα, θὰ φέρωνται δὲ πάντοτε 13 προπόσεις.

Αἱ γυναῖκες δικηγόροι. Ἐν Βελγίῳ ἀπερρίφθη ἡ πρὸς δικηγόρου δεσποινίδος Μοπελέν, ὅπως παραχωρηθῇ αὐτῇ τὸ δικαίωμα τοῦ δικηγορεῖν. Τοὐναντίον ἐν Μοντάνα τῆς Ἀμερικῆς διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας παρεχωρήθη τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν ζητήσασαν τὴν ἄδειαν νεᾶν δικηγόρον μὶς Κνόουλ. Καὶ διατί νὰ μὴ ἐπιτραπῇ τοῦτο εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο κράτος, ἀφοῦ πάντα τὰ στάδια ἐν Ἀμερικῇ εἶναι προσιτὰ εἰς τὰς γυναῖκας, μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἱερατικοῦ; Συνεπείᾳ τούτου ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου ἀρξαμένου ἔτους ὑπὲρ τοὺς δέκα γάμους ἔχει ἤδη τελέσει ἡ σεβασμιωτάτη ἱέρεια Καρολίνα Βαρτλέττ.

Ἤθη καὶ ἔθιμα ἐν Μαδαγασκάρ. Ἐὰν παιδίον τεκνωθῇ Μαδαγασκαρίνη, ἡμερον κατηραμένην διὰ τὸν λαὸν τοῦτον, ἐγκαταλείπεται εἰς τὰ δάση, ἔνθα καὶ κατασπαράσσεται ὑπὸ ἀγρίων θηρίων. Τὰ τέκνα τῶν ἀρχηγῶν, τὰ γεννώμενα Κυριακήν, φονεύονται ὑπὸ τοῦ πατρός, διότι ὑπὰ χεῖρ προλήψεις, καθ' ἃς τὰ τέκνα ταῦτα μέλλουσι νὰ ὑποσκελίσωσι τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ πατρός. Ἐὰν κατὰ τὴν γέννησιν παιδὸς ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀποθάνῃ, τὸ γεννηθὲν φονεύεται παραυτὰ ὡς δήμιος τῆς μητρός. Τὰ δίδυμα φονεύονται ἐπίσης, διότι θεωροῦνται ὡς ἀποτελοῦντα φαινόμενον ἀντικείμενον πρὸς τοὺς φυσικοὺς νόμους

Δωρεὰ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. Ὁ μέγας φιλόσοφος Ῥῶσσος Μ. Βοτκὶν ἀφῆκε κληροδότημα ἐκ 200,000 ρουβλίων ὑπὲρ τῶν ἰατρικῶν ἰδιωτικῶν Σχολείων τῶν Γυναικῶν ἐν Ῥωσσίᾳ.

Δύο ἡρωΐδες. Πάντα τὰ Εὐρωπαϊκὰ φύλλα ἀναγράφουσι μετὰ θαυμασμοῦ τὸν πραγματικὸν ἡρωϊσμὸν δύο γυναικῶν, τῆς ἀδελφῆς Ῥόζας Γερτρούδης, ἥτις νέα, ὡραιοτάτη καὶ πλουσιωτάτη ἐπώλησε τὰ κτήματά της καὶ μετεβῆ εἰς νῆσόν τινα λεπρῶν, ὅπως ὑπὲρ αὐτῶν διαθέσῃ τοὺς θησαυροὺς τῆς καρδίας της καὶ ἅπασαν τὴν περιουσίαν της. Ἄλλη δέ, νεα ἐπίσης γυνή, ἀφῆκε νὰ κφαιρέσωσιν ἀπὸ τοῦ σώματός της τεσσαράκοντα τεμάχια τρυφεροῦ δέρματος, ἵνα διὰ τούτων ἐπουλώσωσι τὰς χαινούσας πληγὰς τοῦ τέκνου της, θύματος τρομερᾶς καταστροφῆς. Αἱ γυναῖκες αὗται εἶναι ἄξιαι παντὸς θαυμασμοῦ. Ἀλλ' ἐὰν ἐξετάσῃ τις καλῶς τὸν βίον πολλῶν γυναικῶν, πόσας δὲν θὰ ἀταντήσῃ ἀποκρυπτούσας δι' εὐγενοῦς αὐταπαρνήσεως καὶ ἀνυπολογίστων θυσιῶν πληγὰς ἠθικάς, ὀδυνηράς καὶ φρικώδεις, κατατρυχούσας τὴν ψυχὴν καὶ ἐξαντλούσας τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν;

ΝΕΑ ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ

ΕΝ ΤΗΙ ΕΓΧΩΡΙΩΙ ΜΕΤΑΞΟΪΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑΙ

Ἡ θυγάτηρ τῆς γνωστῆς καλλιτέχνιδος μεταξοϋφαντουργοῦ κ. Σπάρτης Καρασταμάτη Βασιλικὴ Καραστματάτη ἐπενόησε νέον ὕφασμα χρυσόστικτον καὶ ἀργυρόστικτον, ὅπερ θὰ φέρῃ ἀληθῆ ἀναστάτωσιν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ περιώνυμα τῆς Λυὼν Μεταξοϋφαντουργεῖα.

Συγχαρητήρια θεσιῶν ἄξιαι εἶναι ἀληθῶς αἱ καλαὶ αὗται τεχνίτιδες, αἵτινες δικαίως ἀπέκτησαν εὐρωπαϊκὴν φήμην. ἀξιωθεῖσαι μάλιστα καὶ τῶν τίτλων προμηθευτριῶν πολλῶν εὐρωπαϊκῶν βασιλικῶν οἴκων, ὡς τὸν τῆς Ἀγγλίας, τῆς Σαξωνίας καὶ ἄλλων.

ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Τὸ γυναικεῖον τοῦτο ἀτιόλογον περιοδικόν, τὸ ἀπὸ διετίας ἐκδιδόμενον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, ποιεῖται ἑκάστοτε νέας προόδους, ἀποβαίνον χρησιμώτατον διὰ πᾶσαν οἰκογένειαν, ἐν ᾗ ὑπάρχουσι νεάνιδες, ἀσχολούμεναι εἰς χειροτεχνήματα. Δημοσιεύει πληθὺν ὡραίων σχεδίων, διὰ παντὸς εἴδους ποικίλματα, μικρὰ ὡραῖα ποιηματία καὶ χρησίμους ὁδηγίας.

Ἐκδίδεται ἅπαξ τοῦ μηνός. Συνδρομὴ ἐτησία ἐν Ἑλλάδι δρ. 8. ἐν τῷ Ἐξωτεριτῷ φρ. χρ. 10.

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ. συνδρομήτριαι ἡμῶν, ὧν ἡ συνδρομὴ ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου νὰ ἀποστείλωσι τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς. Προβαίνομεν μετὰ λύπης μας εἰς διακοπὴν τοῦ φύλλου πρὸς τὰς μὴ ἀνανεωσάσας τὴν συνδρομήν των, διότι ἀδυνατοῦμεν διὰ τόσον εὐτελὲς ποσὸν νὰ τηρῶμεν αλληλογραφίαν καὶ ἐκκρεμεῖς λογαριασμούς.

Παρακαλοῦμεν προσέτι θερμῶς ἐκείνας, αἵτινες καθυστεροῦσιν εἰσέτι τὴν συνδρομήν των τοῦ λήξαντος ἔτους 1889 νὰ ἀποστείλωσιν αὐτήν. Διὰ τοὺς ἄνω ἀναφερομένους λόγους δὲν ἀποτεινόμεθα πρὸς αὐτὰς δι' ἐπιστολῶν, ἀλλ' οὔτε ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀνεμνήσωμεν αὐταῖς τοῦτο διὰ τῆς αλληλογραφίας μας τῆς ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῶν Κυριῶν» δημοσιευομένης, ἀποδιδουσαι τὴν μέχρι σήμερον καθυστέρησιν εἰς ἀμέλειαν μᾶλλον ἢ εἰς ἔλλειψιν καλῆς θελήσεως.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΤΟΥ Γ' ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»

ΑΡΙΘ. 105. Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν· — Ἡ ἀπογοήτευσις τοῦ Μπάρμπα Σπύρου. — Τὸ Μπουμπουῖκι (ποίημα). — Ἡ Μεγάλη Αἰκατερίνα τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς ρωσσικῆς φιλολογίας. — Ἡ αἰσθητικὴ τῶν ἀνθέων: Ἀμυγδαλή. — Ὡραιοτάτη ἰδέα τῆς βασιλίσσης μας. — Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 106. Πότε εἰσέρχεται ἡ γυνὴ εἰς τὸν κόσμον. — Ἤθη ἔθιμα καὶ παραδόσεις ἡ γυνὴ ἐν Σκύρῳ. — Τῷ ποιητῇ Β. Ο. Αἰσθητικὴ τῶν Ἀνθέων: Ἰτέα. — Αἰκατερίνα ἡ μεγάλη καὶ ἡ ἐπίδρασις αὐτῆς ἐπὶ τῆς ρωσσικῆς φιλολογίας. — Ἡ θρησκεία μας. — Ὁ Φιλελληνικὸς ἐν Ὀλλανδίᾳ Σύλλογος. — Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα.

ΑΡΙΘ. 107. Σπουδαιότατον οἰκογενειακὸν ζήτημα. Αἱ ὑπηρέτριαι καὶ ἡ Ἀστυνομία — Ἡ γυνὴ καὶ ἡ τέχνη. — Ἡ γυνὴ ἐν Σκύρῳ. — Αἰσθητικὴ τῶν ἀνθέων: Χλόη, Κλῆματίς, Ἀνεμώνη. — Λουΐζα Ὄττο Πέττερς. — Ὁ Ὑμέναιος. — Παιδικὸν Δελτίον. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ἡ Κρητικοπούλα.

ΑΡΙΘ. 108. Αἱ ἐν τῇ ξένῃ Ἑλληνίδες μητέρες. — Ἀραβῶνες καὶ γάμοι ἐν Σκύρῳ. — Ἡ κ. δὲ Λαφαγιετ. — Τὰ κατὰ τὸν Φιλελληνικὸν ἐν Ὀλλανδίᾳ Σύλλογον. — Πρὸς τὰς μητέρας καὶ τὰς παιδαγωγούς. — Ἐθνογραφία. Τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει.

ΑΡΙΘ. 109. Τὸ Πάσχα καὶ ἡ Πασχαλιά. — Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ καὶ ἡ Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν. — Ἡ Λειτουργία τοῦ μεσονυκτίου ἐν τῷ χωρίῳ. — Ἡ Μυστιά. — Γυναικεῖαι τέχναι: μονογραφία τῶν τριχάπτων. — Τὰ κατὰ τὸν ἐν Ὀλλανδίᾳ Φιλελληνικὸν Σύλλογον. — Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα.

ΑΡΙΘ. 110. Πρέπει ἡ γυνὴ νὰ πληρόνῃ τὰ χρέη τοῦ ἀνδρός; — Ἱστορία μιᾶς δραχμῆς. — Γυναῖκες ἔμποροι. — Φυσιολογία τῶν ρυτίδων· πῶς σχηματίζονται. — Γυναῖκες πωγωνοφόροι. — Οἱ καρποὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς.

ΑΡΙΘ. 111. Πρέπει ἡ χήρα γυνὴ νὰ ἔρχηται εἰς δεύτερον γάμον; — Οἵα ἡ μήτηρ τοιαύτη καὶ ἡ θυγάτηρ. — Τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως τῶν Παρισίων καὶ ἡ ἔκθεσίς μας. — Πῶς ἐξαλείφονται αἱ ρυτίδες. — Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα. — Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 112. Τὸ διεθνὲς συνέδριον καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν γυναικείων ἔργων ἐν Παρισίοις. — Ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ. — Εἰς τὸ λευκωμά σου. — Ἡ σύζυγος τοῦ χαρτοπαίκτου. — Τὸ Λείριον. — Ἔκθεσις τῶν πλυντριῶν ἐν Γενεύῃ. — Πῶς ἀναγινώσκουσιν οἱ τυφλοὶ τὰς ἐπιστολάς μας. — Ζωὴ Βαλτατζῆ. — Περιεχόμενα τῆς Ἱστορίας τῆς Γυναικός.

ΑΡΙΘ. 113. Αἱ συνέπειαι τῆς κακῶς ἐννοουμένης φιλοστοργίας. — Οἱ ἔρωτες μιᾶς ἀηδόνος καὶ ἑνὸς ρόδου. — Πρὸς τὴν ἀνεψιάν μου. — Αἱ ἐκδρομαὶ τῶν δημοτικῶν παρθεναγωγείων. — Σάρα Μαρτέν. — Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα. — Αἱ φιλάνθρωποι τῆς Ἀνδρου κυρίαι.

ΑΡΙΘ. 114. Αἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις νεάνιδες ἀνιῶσι. — Ἱστορία μιᾶς ἀηδόνος καὶ ἑνὸς ρόδου Β'. — Ὄλγα δὲ Λεβέδεφφ. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. — Πρόσκλησις εἰς τὴν διεθνῆ γυναικείαν τῶν Παρισίων ἔκθεσιν. — Ἡ δράσις τῶν συγχρόνων Ἑλληνίδων. — Ἀπάντησις τῆς Γ' Δημοτικῆς Σχολῆς.

ΑΡΙΘ. 115. Ἡ γυνὴ ἐν τῷ διεθνεῖ τῶν Παρισίων συνεδρίῳ. — Ἡ ἀναχώρησις τῆς βασιλόπαιδος Ἀλεξάνδρας. — Ἀμεναῖς Καβάνιάρη. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. — Διαφορὰ μεταξὺ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας. — Ὁ Φιλεκπαιδευτικὸς Σύλλογος Ῥεθύμνης.

ΑΡΙΘ. 116. Ὀφείλει ἡ γυνὴ νὰ ἀγαπᾷ τὸν σύζυγον, πῶς οὐ δὲν ἀνταγαπᾶται; — Πρὸς τὴν Α. Β. Υ. τὴν βασιλόπαιδα Ἀλεξάνδραν. — Τὰ διεθνῆ τῶν γυναικῶν συνέδρια καὶ ἡ κ. Βοσδούλ. — Οἱ ἔρωτες μιᾶς ἀηδόνος καὶ ἑνὸς ρόδου Γ'. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. — Ἡ ἐν Σύρῳ ἀγορὰ τῶν Κυριῶν. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ὁ Ὑμέναιος.

ΑΡΙΘ. 117. Τὰ ἔκθετα καὶ αἱ ἀπολαύσεις των. — Τὸ νέον βιβλίον τῆς κ. Ἰουλιέττας Ἀδάμ. — Ἡ Ἀγγλὶς γυνή. — Ἡ χειρομαντεία. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. — Πολὺ ἀργά. — Κλεάνθης Τριαντάφυλλος. — Μουσική.

ΑΡΙΘ. 118. Ἡ ἐπίσημος ἡμέρα. — Ἡ τελετὴ τῶν γάμων. — Ἡ βασιλόπαις Ἀλεξάνδρα. — Ἐπιστολὴ τῆς βασιλόπαιδος πρὸς φίλήν της. — Ἡ προῖξ τῆς βασιλόπαιδος. — Αἱ ἐν Παρισίοις κατασκευασθεῖσαι ἐνδυμασίαι τῆς πριγκηπίσσης Ἀλεξάνδρας. — Ἀνταποκρίσεις ἐκ Παρισίων. — Αἱ διὰ τὰς τελετὰς τῶν γάμων κατασκευασθεῖσαι ἐν Παρισίοις ἐνδυμασίαι τῆς Τσαρίνας. — Ἀνταπόκρισις ἐκ Πετροπόλεως. — Ἀνεχώρησις τῆς Διευθυντρίας τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν. — Ὑγιεινὴ τοῦ ὕδατος τῆς Κολωνίας.

ΑΡΙΘ. 119. Τίς ἀγαπᾷ περισσότερον τὸ τέκνον ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ. — Jeanne Hachette — Ἱστορία καὶ ὑγιεινὴ τῶν μύρων. — Τὰ ἐν Εὐρώπῃ Γαλακτοκομεῖα. — Πολὺ ἀργά. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.

ΑΡΙΘ. 120. Αἱ Ἑλληνίδες φωτογράφοι ἐν Ἀθήναις. — Ἡ χειρομαντεία Β. — Ἡ κ. Μονσεράτ. — Περὶ ὡραιότητος. — Τὰ πρὸ τοῦ Γάμου ἐν Κίνᾳ. — Ἡ φωνή. — Πολὺ ἀργά. — Αἱ νέαι οἰκίαι μας. — Ἑταιρία ὑπὲρ τῆς ἀγαθοεργίας.

ΑΡΙΘ. 121. Διεθνὲς Συνέδριον ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός. — Προκήρυξις τῆς κ. Δερέμ, προέδρου τοῦ διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν. — Ἡ ψυχὴ τοῦ οἴκου. Ἡ Χειρομαντεία Γ'. — Ἱστορία τῶν ἀνθέων: Μυρσίνη. — Ἐπιρροὴ τῆς γυναικός.

ΑΡΙΘ. 122. Διεθνὲς συνέδριον ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναικός. — Πρόποσις τῆς κ. Κ. Παρρέν ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Συνεδρίου τῶν Γυναικῶν. — Ἡ γυνὴ πρὸ τοῦ γάμου ἐν Κίνᾳ. — Πῶς ἐνδύονται αἱ Παρισινάί. Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. — Βιογραφία Σχιλλέρου. — Τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει. — Ἐπιρροὴ τῆς Γυναικός.

ΑΡΙΘ. 123. Ἡ Ἑλληνὶς γυνὴ τοῦ ΙΘ' αἰῶνος, ἐν τῇ φιλολογίᾳ. τῇ ἱστορίᾳ καὶ τῇ φιλανθρωπίᾳ — Λόγος ἀπαγγελθεὶς ὑπὸ τῆς κ. Καλλιρόης Παρρὲν εἰς τὸ ἐν Παρισίοις Διεθνὲς Συνέδριον τῶν γυναικείων Ἔργων καὶ ἱδρυμάτων. Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων. — Διεθνὲς συνέδριον ὑπὲρ τῶν Γυναικείων Ἔργων καὶ Ἑταιρειῶν.

ΑΡΙΘ. 124. Πρακτικὰ τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου τῶν Γυναικείων Ἔργων καὶ Ἱδρυμάτων. Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων. — Ἡ πρώτη ἐντύπωσίς μου ἐν τῇ ἐκθέσει. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.

ΑΡΙΘ. 125. Τί ἰδέαν εἶχον αἱ ξέναι περὶ τῶν Ἑλληνίδων. — Καλλιτεχνικὴ ἑσπερὶς παρὰ τῷ Ὑπουργῷ κ. Uvesguyotèis τιμῆν τῶν μελῶν τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου. — Λόγος ἀπαγγελθεὶς ὑπὸ τοῦ κ. Ἰουλίου Σίμωνος εἰς ἐπισφράγισιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῶν γυναικείων Ἔργων καὶ Ἱδρυμάτων. — Αἱ γυναῖκες ἐν Ἀγγλίᾳ πρὸ ἑκατὸν ἐτῶν. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.

ΑΡΙΘ. 126. Τί ἰδέαν εἴχομεν ἡμεῖς περὶ Γαλλίδων. — Περὶ ὑγιεινῆς τῆς κόρης. — Λόγος ἀπαγγελθεὶς ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Λευκῆς Ἔδουαρ ἰατροῦ ἐν τῷ Διεθνεῖ Συνεδρίῳ τῶν Γυναικῶν. — Ἡ κυρία Ρολάν. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. — Γυναικεῖος κόσμος. — Ἱστορία τῶν ἀνθέων: Κρῖνος.

ΑΡ. 127. Αἱ Παρισιναὶ ἀριστοκράτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας. — Λόγος περὶ ὑγιεινῆς τῆς κόρης. — Ἡ κ. Ρολάν. — Παρισινὴ Ἔκθεσις. Γυναικεῖα Ἐκθέματα. — Ἡ Γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα. — Γυναικεῖαι τέχναι ἐν τῷ Ἀμαλιείῳ Ὀρφανοτροφείῳ. — Ἑλληνὶς φοιτήτρια παρὰ τῇ κ. Καρνό.

ΑΡΙΘ. 128. Αἱ Παρισιναὶ ἐργάτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας — Τὰ ξανθὰ μαλλιά — Παρισινὴ ἔκθεσις: Γυναικεῖα Ἐκθέματα Β'. — Αἱ μνηστεῖαι τῶν Ἀγγλίδων πριγκηπισσῶν. — Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Γάλλοι κριταί. — Θαλάσσια τέρατα. — Ἀσπασία.

ΑΡΙΘ. 129. Αἱ Παρισιναὶ ἐργάτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας. — Β' Βιομήχανοι καὶ μικρέμποροι. — Ὑγιεινὴ τῆς κόρης. — Μαρία Δερέμ. — Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. — Ἡ κ. Καλλιόπη Κεχαγιᾶ ὡς παιδαγωγός.

ΑΡΙΘ. 130. Μαρία Δερὲμ Β'. — La Femme (Ποίημα ἀπαγγελθὲν ὑπὸ τοῦ ἐξόχου ποιητοῦ τῆς Γαλλίας καὶ βουλευτοῦ Παρισίων κ. Clovis Huges ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Διεθνοῦς Συνεδρίου

ὑπὲρ τῶν γυναικείων δικαιωμάτων).—Ζητοῦνται νύμφαι. — Παρισινὴ Ἔκθεσις: Γυναικεῖα ἐκθέματα.—Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν Ἑλληνίδων ἐν Ἑρμουπόλει. — Ἑλληνίδες συνθέτριαι.—Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος —Ἀνατροπὴ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἑστίας.

ΑΡΙΘ. 131. Αἱ Παρισιναὶ ὑπηρέτριαι καὶ αἱ ἰδικαί μας.—Θεοδώρα ἡ Β' αὐτοκράτειρα Βυζαντίου.—Αἱ Ἑλληνίδες φωτογράφοι.—Οἱ κάτοικοι τοῦ Οὐρανίου Κράτους περὶ τείου.—Αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Διεθνεῖ διδασκαλικῷ Συνεδρίῳ.—Παγκόσμιος Ἔκθεσις. Αἱ γυναῖκες ἐν τῇ Ἐκθέσει.—Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.—Παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας τῶν μικρῶν.

ΑΡΙΘ. 132. Ἡ κ. δὲ Μερσιέ. Βιογραφία μετ' εἰκόνος.—Οἱ ἐν Παρισίοις περὶ Ἑλληνίδων λόγοι μας καὶ τὰ περὶ αὐτῶν ἄρθρα μας.—Τὸ ἐθνικὸν τῶν Ἑλληνίδων ἔνδυμα.—Τὸ τέϊον.—Ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Λουτράκιον καὶ ἡ αὐτόθι διαμονή.—Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.—Βιβλία καὶ περιοδικά.

ΑΡΙΘ. 133. Ἡ πριγκίπισσα Σοφία καὶ αἱ Ἑλληνίδες.—Θεοδώρα Α', Β', καὶ Δ'. — Ἱστορία τῶν γυναικείων παρασήμων. — Σχέσις σχολείου καὶ οἴκου.—Εἰς τὴν πατρίδα μου.—Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος. Ἀντὶ ἱερέως στρατιώτης.—Γυναικεῖος κόσμος.—Ἀριστείδης Δαμαλᾶς.

ΑΡΙΘ. 134. Οἱ λοῦστροι καὶ τὸ σωματεμπόριον.—Αἰκατερίνα ἡ Α' Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας. — Τὸ φθινόπωρον.— Γυναῖκες πυροσβέσται. — Σχέσις οἴκου καὶ σχολείου. — Τί εἶναι Συμπάθεια καὶ τί Πάθος —Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.—Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 135. Ἡ σχολὴ τῆς Κυριακῆς τῶν γυναικῶν καὶ κορασίων τοῦ λαοῦ — Ὁ Ἔρως καὶ ἡ Ψυχή. — Αἰκατερίνα ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας.—Ἡ ἄφιξις τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας.—Οἱ ἀδελφοί.—Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.

ΑΡΙΘ. 136. Κωνσταντῖνος καὶ Σοφία.—Εἰς τοὺς γάμους των.—Ἱστορία τῆς γυναικός. — Ἡ ἄφιξις τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας.—Ἄφιξις τῶν λοιπῶν ἐπισήμων ξένων.—Ἑλληνικὴ ἀποικία ἐν Τριπόλει.—Παρασημοφόρησις μοναχῆς ἐν Τογκίνῳ.

ΑΡΙΘ. 137. Ἡ ἁρμονία ἐν τῇ ἑνώσει.— Καλῶς μᾶς ἦλθες. — Αἱ γαμήλιοι ἀμφιέσεις καὶ πομπαί.—Ἡ ἡμέρα τῆς παρουσιάσεως. — Ἡ ἐν Τριπόλει ἑλληνικὴ ἀποικία.— Ἡ ἐρήμην ἐν Ἀμερικῇ καταδίκη τῆς Σάρας Βερνάρ.—Ἠθρησκεία καὶ αἱ γυναῖκες ἐν Lausanne.

ΑΡΙΘ. 138. Ἡ σχολὴ τῆς Κυριακῆς τῶν ἀπόρων γυναικῶν.—Ἀμαλία δούκισσα τῆς Σαξωνίας-Βεϋμάρ.—Ἡ καλλονὴ βραβευομένη διὰ ψηφοδελτίων.—Τὰ καθήκοντα τῶν μικρῶν καὶ ἡ ὑγιεινή.—Ἐκδρομὴ τῶν ἐν Τριπόλει Ἑλλήνων.—Ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κόσμος.—Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ', αἰῶνα.

ΑΡΙΘ. 139. Ἡ κ. Καλλιόπη Κεχαγιᾶ καὶ τὸ ἀγάγνωσμά της.—Μαρία Στουάρτη.—Μαρία Θεοχάρη.— Ἤθη καὶ ἔθιμα ἐν Χάσκοϊ. —Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ', αἰῶνα.— Αἱ ἐνασχολήσεις τῆς πριγκηπίσσης Σοφίας καὶ τὰ δῶρά της.—Παιδικὸν Δελτίον.

ΑΡΙΘ. 140. Ἱστορία τῆς Γυναικός.—Ἀναφορὰ τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον —Ἀϊσχιά, ἡ προσφιλεστάτη σύζυγος τοῦ Μωάμεθ.—Ἡ ὑπὲρ τῆς Κρήτης εὐεργετικὴ παράστασις —Μαρία Μέτσελ.—Ἡ ἀγωνία τῶν ἀνθέων.—Αἱ συνέπειαι τοῦ καθιστικοῦ βίου.

ΑΡΙΘ. 141. Κρίσεις ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῶν ἔργων τοῦ Ἰ. Ρουσσώ.—Ἡ κρίσιμος διὰ τὴν παιδαγωγίαν ἡλικία.—Ὁ Ρεμβασμός μου.— Ἡ σχολὴ τῶν ὑπηρετριῶν. — Ἡ ἀληθὴς ὑψηλοφροσύνη.—Τὰ φθίνοντα φύλλα.—Ἀσπασία.—Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 142. Μαριέττα Μπέτσου. — Χαρακτηρισμὸς τῶν ἔργων τοῦ Ἰωάννου Ρουσσώ.—Αἱ Ἑλληνίδες κόραι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.—Ἡ φιλία.—Ἡ ἀληθὴς ὑψηλοφροσύνη.—Τὸ ἀλεξητήριον τῆς θλίψεως —Βιβλία καὶ Περιοδικά.—Ἡμερολόγιον τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν».

ΑΡΙΘ. 143. Ὁ βασιλεὺς προστάτης τῶν μικρῶν — Sophie.—Αἱ Ἀμερικανίδες δημοσιογράφοι.— Ἡ Μαρία.—Τὰ βραβεῖα τῆς ἀρετῆς.—Τὰ περὶ ἐκπαιδεύσεως νομοσχέδια καὶ τὸ Ἀρσάκειον.

ΑΡΙΘ. 144. Ὁ κ. Θεοτόκης καὶ αἱ γυναῖκες.—Καρλόττα Κορδαί.— Ὁ θάνατος ἐνὸς σόδου. — Τὸ περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν θηλέων νομοσχέδιον.—Ἀθιγγανικοὶ γάμοι.—Εἰς τί συνίσταται ἡ καλλονή.

ΑΡΙΘ. 145. Τί ἀναγινώσκομεν αἱ Ἑλληνίδες καὶ τί πρέπει νὰ ἀναγινώσκωμεν.—Εἰς τί συνίσταται ἡ καλλονή. Ἡ καλλονὴ ἀνὰ τὰς διαφόρους χώρας τοῦ παλαιοῦ καὶ νέου κόσμου.—Ἡ κρήνη τῆς πεθαμένης.—Ἡ δύναμις τῆς μουσικῆς.—Μελέτη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως.

ΑΡΙΘ. 146. Τὰ Χριστούγεννα.—Ἡ τελετὴ τῶν Χριστουγέννων κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχάς.— Τὰ Χριστούγεννα ἐν Ἀγγλίᾳ. — Τὰ πέδιλα τῆς πτωχῆς.—Ἡ νὺξ τῶν Χριστουγέννων.— Γυναικεία Βιομηχανία.

ΑΡΙΘ. 147. 1889—1890. — Αἰκατερίνα Β', Αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας.—Αἱ γυναῖκες κατὰ τοὺς ὁμηρικοὺς χρόνους.— Ἰνφλουέντζα.—Τὰ εὐτυχῆ μικρά.—Γυναικεῖος κόσμος. — Ἡ κρήνη τῆς πεθαμμένης

ΑΡΙΘ. 148. Τὸ Ἀμαλίειον Ὀρφανοτροφεῖον.— Αἰκατερίνη Β', Αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας.—Ἐν βλέμμα πρὸς τὸ παλεθόν. — Ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ club anglais—Ἡ λεπτότης μεταξὺ συζύγων. — Γυναικεῖος κόσμος.

ΑΡΙΘ. 149. Τί τὴν θέλουν αἱ Ἑλληνίδες τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικήν.—Αἰκατερίνη ἡ Β', Αὐτοκράτειρα τῆς Ῥωσσίας Γ'.—Ἡ ἐλεημοσύνη.—Ἡ γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα. — Μὴ ξεσκονίζετε, ἀλλὰ καθαρίζετε.—Σεμνότης καὶ αἰδώς.—Οἱ γάμοι τῆς δεσποινίδος δὲ Ρατάτση.

ΑΡΙΘ. 150. Καὶ ἡμεῖς περὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ φύλου μας. —Ὀλυμπιὰς Ὠδουάρ.—Ἡ εὐγένεια. — Ἡ ψυχὴ τῶν μυρμήκων.—Καλλιτεχνικαὶ Μελέται.

ΑΡΙΘ. 151. Ἱστορία τῆς Γυναικός.—Πάγγ-Χοεὶ-Πάν.—Ἡ γυναικεία μέση ἐκπαίδευσις ἐν Πορτογαλλίᾳ.—Αἱ ἰθιοτροπίαι τῆς θείας Ἄννης.— Πῶς ἀπὸ τὴν πολλὴν ἀγάπην δηλητηριάζετε τὰ μικρά σας —Γυνὴ ἰατρὸς κατὰ τὸν ΙΘ' αἰῶνα.— Σχολεῖον κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς.

ΑΡΙΘ. 152. Πάγγ-Χοεὶ-Πάν. Β'.—Τίς ἡ ἀξία τῶν λόγων μας. —Ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς τῆς Κυριακῆς. Κανονισμὸς καὶ πρόγραμμα.—Ἡ ψυχὴ τῶν μυρμήκων.—Πρόγραμμα τῆς μέσης τῶν θηλέων ἐκπαιδεύσεως ἐν Πορτογαλλίᾳ.—Μεταρρυθμίσεις ἐν τῷ Ἀμαλιείῳ.—Γυναικεῖος κόσμος.—Δύο ὀνόματα.—Ἀθῆναι.

ΑΡΙΘ. 153. Αἱ πρῶται τῶν Ἑλληνίδων πνευματικαὶ μητέρες. —Φανὴ Χίλλ (μετ' εἰκόνος).—Ἡ ψυχὴ τῶν μυρμήκων. — Ἡ ἀνάπτυξις τῶν κορασίων τοῦ λαοῦ.—Ἤθη καὶ ἔθιμα παρὰ τοῖς Μικρασιανοῖς.

ΑΡΙΘ. 154. Ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς τῆς Κυριακῆς.—Λόγος ἐναρκτήριος.—Αὐρηλία.—Ἐλισάβετ Σαπουντζάκη. —Αἱ Ἰταλίδες τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ποικίλα, Ἀλληλογραφία, Βιβλιογραφία, Συνταγαί, Συμβουλαί καὶ Ἐπιφυλλίς, ἐμπεριέχονται ἐν ἑκάστῳ φύλλῳ.

ΟΝΟΜΑΤΑ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗι «ΕΦΗΜΕΡΙΔΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ» ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΥΡΙΩΝ

Μαρία Δεραίμ, (Εἰρήνη Οἰκονομίδου γένος Ἀαχανᾶ), Μαρία Μαυρογορδάτου, Μαριάνθη Ἠλιοπούλου, Μαριέττα Μπέτσου, Ἑλένη Γεωργιάδου, Καρολίνα Σχιούλτς, Φλωρεντία Φουντουκλῆ, Χρυσάνθη Πέρβελη, Πιπίνα Βαλώση, Ἀσπασία Σκορδέλη, Μαρία Πίπιζα, Κλειὼ Λούη, Λευκὴ Ἐδουάρς (ἰατρός), Ἀγαθονίκη Ἀντωνιάδου, Τούλα Κόκκαλη, Αἰκατ. Δάμπρου, Αἰκ. Σαμαρτζίδου, Ἑλένη Κόκκινᾶ, Ἀθηνᾶ Σιγανοῦ, Παναγιώτα Διούρδη, Πηνελόπη Ἀντωνοπούλου, Μαρία Δελφῦ, Εὐανθία Σβορώνου, Στυλ. Καραγιανοπούλου, Ἕλβα Δυρσέν, Ἐλπὶς Κ. Περίδου, Ἀγγελικὴ Πολυκαλᾶ, Εἰρ. Ράγκου, Εὐαν. Σβορώνου, Μελπομένη Δημητριάδου, Μαρίας Βεκώφ Βιργινία Εὐαγγελίδου, Καλλιόπη Ὀδυσσέως, Ἐλπίδα Μέφσκη, Ἑλένη Δέρβα, Κα Δὲ Φυρετιέρ, Κωνσταντίνα Κάρπου, Καλλιόπη Κυριακίδου, Καλλιόπη Κινδύνη, Ἑλένη Κωνσταντινίδου, Μ. Ζαμπανέφση, Κόμησσα Ἀπραξίνη, Κλαυδία Ι. Βέρν, Μαρία Δημητριάδου Ἑλένη Σταθοπούλου, Καρολίνα Μπούσχινος, Κρυσταλλία Χρυσοβέργη, Δεινομάχη Παναγιωτίδου, Κάϊτη Μάγνυσσον, Συρματένια Παρασκευοπούλου, Λουΐζα Καρμέρ, Ἄνα Μύτσελ (ἰατρός), Ἑλλεν Φρίς, Βέρθα Χαμπάν (δικηγόρος,) Μαρία Βοηκλῆ, Ἀλεξάνδρα Πανταζίδου, Εὐφροσύνη Ζαρίφη, Λουΐζα Κάπ, Τασία Ἀσπρέα, Λουΐζα Στέφενσων, Μαρία Σερουίου, Μαρία Δὲ Βερνέιλ Ἰουλία Τούϊλ, Στυλιανὴ Καραλῆ, Μαρία Βερτό, Ἰφιγένεια Πασαλίδου, Θεοφανὼ Μανώλκογλου, Ἑλένη Ρενάν, Βασιλικὴ Τζάνη, Εὐτέρπη Μανταφούνη, Σωτηρία Ἀλιμπέρτη, Ἰωάννα Μερκέρ, Ἄννα Δημητριάδου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Γ' ΕΤΟΥΣ